

A magyarországi H. N. Adventisták gyülekezeti közlönye.

Tizenharmadik évfolyam, — 1 szám — 1935. január — március.

Mitől függ jövőd sorsunk?	1 Gyülekezeti hírek.	Tulaszevszky atyánkfia	9
1935 év.	2 Az öregek napja Miskolcon.	5 Könyvevangélista gyűlések,	10
A 144.000.	2 A tíz éves farnoszi gyülekezet.	6 Közel a célhoz.	11
... Az Úr... hosszasan tűr értünk...	3 Jost Hulda testvérnő Magyarországon.	8 Szemelvények.	12
Ifjúságnak.	Jóleti ünnepélyek.	8 Vázlatok a szombatiskolai tanulmányokhoz.	14
Ének és zene	4 Úrna-gyűjtések.	8 Halálozás.	16

Mitől függ jövőd sorsunk ?

Ismeretlenül terül el előttünk egy esztendő ködlepte útja. Milyen meglepetések és veszedelmek ólálkodnak reánk, azt nem tudjuk. Milyen állapotban fog találni bennünket a következő év, az titok előttünk. Lehet, hogy akadályokba ütközünk; elesünk és elterülünk az útporában. De az is lehetséges, hogy a nehézségek dacára egyenesen járunk, hogy az akadályokat átlépjük, vagy rájuk hágnak és általuk még magasabbra emelkedünk. Mi, vagy ki tudná biztosítani számunkra az utóbbi lehetőséget? A Biblia szavai szerint: „Részeseivé lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.“ Zsid.3, 14.

Ez a bizodalom néha úgy ragyog életünkben, mint a fényes nap, máskor ellenben csak pislákol és alig képes megküzdeni a kétségek éjszakájával.

Felmerül a kérdés? Mit tehetünk annak érdekében, hogy ezen bizodalom „mindvégig“ megmaradjon bennünk? Mert, ha Isten kegyelmi ténye is az, hogy „Krisztus részeiseivé“ lettünk, a magunk részéről is hozzájárulhatunk ahhoz, hogy eme bizodalomunk, lehetőleg ingadozásoktól mentes legyen a jövőben. Ebből a szempontból első sorban tekintsünk drága alkalomnak minden olyan órát, melyet a Biblia mellett tölthetünk. Aki nem él ezzel az alkalommal, az ne csodálkozzék, ha az égi üzenetet már-már alig hallja. Ellenben, ha „Isten beszéde gazdagon lakozik köztünk“, (Kol. 3, 16.) akkor bizonytalanságunk azonnal bizonyossággá változik.

De ne csak hallgassuk, hogy mit mond az Isten, hanem igyekezzünk azt megragadni is. Ezen igyekezetet, erő kifejtést imának mondjuk. Mert az imádság a mi feleletünk Isten üzenetére. Tehát nem a magunk akaratának az érvényesítése az Istennel szemben, nem alkudozás és rábeszélés valamire, amit ő nem akar, hanem alázatos „igen“ mondás az ő szavára. Az ilyen imádság természetesen nem a szavak és formák dolga — hanem az egész életé.

Jövendő sorsunk valójában nem attól függ, hogy mi történik velünk, hanem attól, hogy milyen lélekkel fogadjuk azt, ami velünk történik. Bunyán a „Zarándok útjában“ beszél egy levélről, melyet a „keresztény“ a következő szavak kíséretében kapott Golgota hegyén az angyaltól: „Ha ezt a levelet bemutatod a mennyei város kapujában, azonnal beeresztenek.“ — Ez a mennyei belépőlevél nem más, mint az a „bizodalom“ melyet mindvégig meg kell őriznünk. Ehhez kérjük Isten segítségét az új esztendőre. Str.

Egy új esztendő küszöbén az ember akarva, nem akarva visszapillant az elmúlt évre és számot vet tapasztalataival, lelki és anyagi helyzetével. Minden jó kereskedő átnézi könyveit, azokat lezárja és megállapítja, hogy üzletmenete fölösleggel vagy hiánnyal zárult-e. A mérleg alapján intézkedik, mert tudja, ha tönkre megy, annak következményeit viselnie kell.

Ezt a körültekintést nem igen szokták alkalmazni az emberek lelki dolgoknál, amelyet a világ fiai üzleti érdekeik javára kifejtének. Ezért mondotta Jézus: „A világ fiai okosabbak a maguk neme szerint a világosság fiainál.” Mennyire kellene azt ellenőriznünk, hogy hitéletünkben és jellemünkben növekedtünk-e az elmúlt esztendőben vagy fogytunk! Az élet megállást nem ismer és maga a körbenforgás az sem használ nekünk. Ezt úgy kell értennünk, hogy az ember látszólag mozog, mintha valamit az Úrért tenne, de a valóságban körbe-körbe halad és aránylag egy kis körben mozog, úgyhogy életében előrehaladásról nem lehet szó. Ez a Szentírásban így van kifejezve: „És mialatt a te szolgálodnak itt és amott dolga volt, az az ember már nem volt”. (1. Kir 20, 40.) Az ember ezt is, azt is csinálja, itt és amott dolga van, de nem rendezi hibáját, nem győzi le ő emberének rossz természetét, közben letelik fölötte a kegyelemidő és az Úr Jézus nem vár, őt meg nem tisztítja. A kegyelmi idő nagyon rövid lehet és biztos, hogy különösen egyesek számára igen rövid. Súlyos lesz annak állapota, aki egy-

szer kint reked és hiába akar bebocsájtást; számára bűnbocsájtás többé nem fog létezni.

Ami a multat illeti, egyik-másik téren szép előrehaladásunk volt. Kiadóhivatalunk szépen fejlődik, a könyvevangélista ág is növekvő irányzatot mutat és a tized és áldozatban való hűség nagyobb volt, mint az előző évben. Bár igen fájlaljuk azt, hogy a lélekmentés terén nem állunk jól. Az Úr azt akarja, hogy előbb bűnbánatot tegyünk, hogy kiárassza ránk Lelkének nagyobb teljességét és erejét. Ez lesz legfőbb feladatunk ez új évben.

A tápszerüzemünk az Úr nagy segítségét élvezi. Igen drága berendezést aránytalanul olcsón sikerült megkapnunk és a berendezés munkája, most hogy e cikket írom befejezéshez közeledik. Az új évben feladatunk lesz, ezt az üzemet támogatni és virágoztatni. Érte imádkozni és dolgozni, hogy meghozhassa gyümölcsét. Nagyon sok testvérünk reménységének horgonya, de munka és fáradság nélkül e reménység be nem teljesülhet.

Hogy az 1935-ik év mit hoz nekünk, azt ma nem tudjuk, de azt tudjuk, hogy oly időben élünk, melyben az igaz is alig állhat meg és ezért fontoljuk meg azt, hogy hová lesznek az istentelenek és a gonoszok. Kiki komolyan vegye számba lelkét és állapotát. Újítsa meg az Úrral kötött szövettséget és éljen úgy, hogy ha bármely pillanatban is vége lenne a kegyelem idejének, az a nap készületlenül ne érje.

Zeiner Alajos

A 144.000.

Csodálkozó szemmel olvasom Jel. 14, első öt versét, lelkem megremeg e merész leírástól; mintha angyalokról beszélne és nem emberekről, oly magasan állanak e világ felett azok, akiket János a Sionon lát. Lehetséges, hogy ezek itt járjanak e földön, itt éljenek köztünk?

Csodálatos nép! A Mester remekművei, Isten Lelke bevégezte őket. Krisztus dicsőségének visszatükröződései, arcának képmásai, homlokukon az Atyának tündöklő nevével. Olyanok mint az Isten, kegyelemből, nem ra-

gadómanly által. Az Ördög uralma alatt bűnben születtek, de megfeszítettettek, meghaltak e világnak és újra születtek Isten akaratából, Szentlélek erejével, Isten fiainak szabadságára.

Bennük egyedül Isten él. Ők „Az áron megvétettek, „Az emberek közül Istennek és a Bíránynak zsengei”, ragyogó „ékkövek” Krisztus királyi koronájában. Zak. 9, 16.

Krisztus Lelke megalégül látásukon. „Örül te rajtad örömmel, hallgat az Ő szerelmében . . .” Sof. 3, 17. Siralom völgyében, nyomó-

ruságok keserű tengerén keresztül ismerték meg hatalmát és szerelmét; most szabadon követhetik a Barányt, ahová csak megy.

Főlényesen győztek örökölt és ápoltt bűn felett, az által aki szerette őket. Óh mily hála-sak lehetnek, szívük túlrad, kezükben hárfák-kal énekelnek, mintegy új éneket. Senki sem tanulhatja meg, senki más!

Ott állnak az üvegtengeren a Barányhoz és szívéhez legközelebb, mint testőrei; kivált-

ságosak, „szájukban álnokság nem találtatott, mert Isten királyi széke előtt fedhetetlenek.“ Arcukról leírhatatlan boldogság sugárzik, örök öröm van fejükön.

Vándortársak, jelöltek, — ez ó világban Isten műhelyében most készül e csodálatos királyi nép, a 144.000! Gondos önvizsgálat után kérdezzük mind: úgy futunk, hogy köztük le-gyünk?

Sohlmann K.

„... Az Úr ... hosszán tűr érettünk ...“

A mindenható Isten Péter apostol által elénk tárta az utolsó időben élő nép állásfoglalását Isten igéjével és népével szemben. Az apostol a következő szavakkal utal az utolsó idők állapotára: „Tudván először, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak, akik saját kívánságaik szerint járnak és ezt mondják: Hol van az Ő eljövételének ígérete.“ 2. Pét. 3, 3. 4. Isten igéje egyrészt kifejezésre juttatja, hogy Isten népének ellenállásokkal kell találkoznia munka közben; másrészt pedig a mi állapotunkra utal. Hangsúlyozza azt, hogy Krisztus Urunk eljövetele rohamosan közeledik. Megemlíti azonban azt is, hogy miért nem jött el már eddig Krisztus. „Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják, hanem *hosszan tűr érettünk*, nem akarván, hogy *némelyek* elvesszenek, hanem hogy *mindenki* Isten népe közül megtérésre jusson.“ 9. v. Isten ezen szavakat hozzánk intézi, ahhoz a néphez, amelyhez küldte azt az üzenetét is, hogy „tudván először azt, hogy az utolsó időben csúfolódók támadnak.“ Miért nem jött el mindeztideig Krisztus Urunk? Mert nem akarja, hogy azok közül, akik az igazságot felismerték, egy is elvesszen. Nem akarja, hogy „némelyek elvesszenek.“ Ha betekintünk az igazság tökéletes tükrébe, úgy valamennyiünk megállapítása az, hogy még nem készültünk el teljesen Krisztus Urunk fogadására, nem tértünk meg teljesen az Úrhoz. Természetesen ilyen esetben megtérés alatt keresztségünket értjük. Azonban az Úr előtt ez még nem megtérés. A megtérés nem egy napnak, vagy egy órának a munkája. Az igazán megtért ember életében megtalálhatjuk a Lélek gyümölcseit. Az ilyen ember éle-

tében hiába keressük a harag vagy felgerjedés perceit, a szeretetlenséget, az irigységet, az önzést; az ilyen lélek Krisztus Urunk szavai szerint olyan, akin semmiféle „szeplő, folt vagy efféle“ nem találtatik. Ef. 5, 27. Naponta kell, hogy szemünk előtt lebegjen személyes üdvösségünk kérdése. Naponta kell gondolnunk Péter apostol eme szavaira: „az Úr napja pedig úgy jó majd el, mint éjjeli tolvaj. . . .“ 2. Pét. 3, 10. Ki az, aki várja a tolvajt? Ki az, aki elkészül a tolvaj fogadására? Mivelhogy Krisztus Urunk váratlan eljövetelét számtalan példázatban is hangsúlyozta, ezért feltétlenül meg kell szívlelnünk Péter apostolnak azon további szavait, amelyeket 2. levelének 3. rész 11. 12. versében tár elénk: „... milyeneknek kell lennetek néktek szent életben, akik várjátok és sóvárogjátok az Úr napjának eljövetelét?“ Életünk teljes megszentelése képezi előfeltételét az üdvösségnek. Zsid. 12, 14. Malakiás próféta, midőn lélekben látta Krisztus Urunk második eljövetelét, a következőképpen kiáltott fel: „Kicsoda áll meg az Ő megjelenésekor? (3, 2. 3.) Ő megadja a feleletet is. Isten egy olyan munkát végez a mi megszentelődésünkért, amelyre mi nem is gondolunk. „És ül mint ötvös vagy ezüsttisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket.“ Isten a maga munkáját az ezüsttisztogató munkájához hasonlítja. Az ezüsttisztogató a kemencéje mellett ül és egy nyíláson át benéz állandóan a kemencében izzó ércre. Akkor tudja meg, hogy az érc megtisztult, ha saját arcát meglátja az izzó fényes ércben. Ezért kell néki türelmet tanúsítania, ezért kell a kemencéje mellett ülnie, amint Malakiás próféta is leírta a fent idézett szövegben. Isten is türe-

lemmel vár arra, hogy bennünk saját képmása visszatükröződjék. Ezért mondja az apostol is, hogy „kiábrázolodjon bennetek Krisztus”. Azért nem tudott Krisztus Urunk mindezeideig eljönni, mert bennünk képmása, jelleme még nem alakult ki. Figyel bennünket, mint az ezüsttisztító a megtisztítandó ércet és arra vár, hogy meglassa önmagát mibennünk. Éretted, érettem és mindazokért tűr, akik üzenetét még elfogadják és legfőbb óhaja az, hogy nekünk az örökélet hervadhatatlan koronáját megadja. Azonban ennek előfeltétele az, hogy bennünk az ő jelleme látható legyen, hogy testünk valósággal az Ő temploma legyen, miként Krisztus Urunk teste valóban az Atyának temploma volt. (Ján. 2, 21; 14, 9.)

Gondoljunk az apostol eme szavaira: „az Úr hosszan tűr miérettünk” és engedjük, hogy Isten végrehajthassa rajtunk munkáját. Mal. 3, 2—3.

Jenik Gy.

Ifjúságnak.

Ének és zene

az istentisztelet szolgálatában.

(Második közlemény.)

Sosanim. Az egyik legremekesebb művi hangszer, mely valószínűleg a liliumtól nyerte alakját. E hangszerre van írva a 45. Zsoltár, bemutatva azt, hogy amiképpen az Istentől alkotott esztétika törvényeinek megfelelő szép zene az ember egész lényét átváltoztatja, úgy Jézus Krisztus dicsőséges eljövételéről szóló fenséges üzenet, már előre áthatja a királynői díszben felkészült népét, amely a nagy próbák tüzeiben (69. Zsolt.) a Bárány menyegzőjére megtisztítja magát mint a lilium — amint Ő is tiszta.

Neginoth. Húros hangszer, mely cimbalom-szerűen ütéssel szólal meg. E hangszerre írta elő Dávid az énekvezetőjének küldött „Esti imát.” Találó zenei hasonlaltal következtetvén arra, hogy amint az ütéssel (tevékenységgel) előidézett hangok létrejöttükkor igen erőteljesek, de rövid létezés után elmúlnak, úgy e 4. Zsoltár is bemutatja, hogy a nagy lüktető élet is mulandó és bármily erőteljesen tevékenykedik is „estére” legyengül és igen hamar — elmúlik.

De még ezeknél is csodálatosabb nagyságban tűnik fel a zenei lélektanhoz értők előtt Dávid prófétai lelkülete a 46. Zsoltárban, ha annak zenei előjegyzését figyelembe vesszük. Ha e zsoltárt ma zenésítésre adnánk, valószínű, hogy valami nagyvonalú, igen zajos műbert oldának meg, s hogy e feltevésünk helyes, — tekintve e kor szellemét — mi sem bizonyítja jobban, mint a bibliafordítók által a szöveg fölé tett: „Erős vár a mi Istenünk” c. ének harcrátüzésedett fortissimós kezdete. Mily távol áll a mai zene a prófétai lélektől, éppen ez a zsoltár a fényes bizonyítéka, mivel a *Halamoth* nevű hangszerre lett írva, mely a gyengéd, kellemes női hanghoz volt hasonló. A hatalmas ének- és zenekarban és még hatalmasabb tömeg között e vezérhangszert csak úgy hallhatták meg, ha nagy csendben voltak. Nagy dolgot csak csendben lehet mondani és az Úrról ő most hatalmas dolgot mond; hogy ezt meg is érthesék, csend és elmélkedés volt szükséges hozzá, amit korántsem valami siralmas sípokkal, hanem e gyengéd finom hangszerrel imitál. Ha elvontabb, magasabbrendű dolgokat (titkokat) óhajtottak közölni, szívesen engedték használni e hangszert. Valóban érthetetlen titok a világ előtt, hogy minden zajong, háborog, birodalmak felháborodnak, és buknek, de ha Ő szent városából megszólaltatja mindenkor lágy, de dallamos hangját — elcsendesül a föld, elnémulnak a harcok és az Úr szavára támadt csendben felismerik, hogy ő az Isten. „Nem erővel és hatalommal, hanem az én Lelkemmél — mondja a Seregek Ura!” (Zak. 4, 6.) Hasonló a 9. Zsoltár is.

Csak egynéhány szemelvény a sok közül, a prófétai zenéből.

A megszentelt ének és zene nemcsak a népet, hanem a szolgálattévő papságot is előkészítette a szent lelkesedésre. Istenfélő királyok alatt király, papság és nép lelkesen dicsőítették együtt az Urat. (2. Kir. 3, 15.) Annál szomorúbb volt látni a Dávidot nem követő királyoknál, hogy eltűnt a szép rend, mely az Úr házáat díszítette. Hűségese vezető nélküli nép gyorsan zuhan a végpusztulásba. Sajnos a sok király közül csak kevés követte Dávidot az Úr házához való szükségben.

Kiváló volt Ezékiás, aki 2. Kron. 29, 2. szerint *mindenben* Dávidot vette mintaképül. És ime, az elvilágiasodott Isten népéből e hű-

Gyülekezeti hírek.

Az öregek napja Miskolcon.

Megkapó és lélekemelő ünnepélyben volt része Miskolc mindhárom gyülekezetének november 10 én d. u. 4—6 óráig. Ezen a napon az öreg 70-90 év közötti testvéreink tiszteletére rendeztünk ünnepélyt. Az ünnepély tervezése, a rendkívül jól sikerült program összeállítása és levezetése Greiner S. testvérnőnk érdeme. Több volt ez amit Greiner testvérnő nyújtott, egy jól sikerült ünnepélynél. — Életre hívott olyan érzéseket, amelyeket ápolni gyülekezeteinkben legszentebb kötelességünk, különösen napjainkban, amikor a szülők iránti s az idős testvérek iránti tisztelet kihalófélben van, nemcsak a világban, de hanyatló félben van közösségi életünkben is. Mily jó volt látni ezen tiszteletben és becsületben megőszült testvéreinknek arcán azt az örömet, amit ez a tiszteletükre rendezett ünnepély szívükben kiváltott! Mély hatást váltott ki ez az ünnepély testvéreink szívéből is, és alkalmas volt arra, hogy a testvérek szeretetben egybeforrjanak és szívük jobban összemelegedjen. Ezért ajánljuk egész Uniónk területén az ilyen jellem-nemesítő, lélek-emelő ünnepélyek tartását, ahol csak vannak 70 éven felüli testvéreink. Az ünnepély lefolyását megpróbálom röviden úgy leírni, hogy mindenki elképzelhesse azt. Előre kell bocsájtanom, hogy az ünnepélyről s annak programjáról senki sem volt tájékoztatva és ezért annál nagyobb hatást váltott ki testvéreink között. A gyülekezet szépen fel volt virággal díszítve. A szószék előtt 6 szék állott hat legöregebb testvérünk részére — szemben a szószékkal elhelyezve — élő virággal díszítve. Négy órakor az irodában találkoztak az öregek — akik közül a legfiatalabb 70, a legidősebb 87 éves volt. Értékes tagok. Kiemelem, hogy a 87 éves Tivadar testvérnőnk minden szombat jelen van pontosan a szombatiskolában, pedig elég távol lakik, — a meghívó osztásnál is segédkezett — 25 drb. meghívót osztott szét. (Idősebb és fiatalabb testvéreim, nem szégyenülünk-e meg — mikor ezeket olvassuk?) Az irodahelységben szereztek tudomást arról, hogy miért is hívtuk őket. Ugyanakkor a k. Greiner tv.nő a gyülekezetben tájékoztatta az egybe-

séges férfiú szilárd, célirányos munkája folytán feltámadt sírjából az Isten házának tiszteleti rendje a maga szépségében. (5—18. v.) A szenthely szolgálatának helyrehozása után mindjárt helyreállította az ének és zenei szolgálatot is „hiszen az Úrtól volt ez a parancs az ő prófétái által“ (25—26. v.)

Jósiás reformációja is természetesen helyreállította az ének-és zenei szolgálatot „és elkészüle az Úrnak minden szolgálata azon a napon.“ (2. Krón. 35, 15—16.)

Bár hosszú időt kaptak tanulásra az utódok, mégsem álltak meg erősen e kiváló „helyreállítók“ rendjében és az istentisztelet elgépíeredése és elhanyagolása folytán — késő bánat képpen — szomorúan aggathatták fel hangszereiket a fűzfára, idegen földön — Babilonban. (137. Zsolt 1—5.)

* * *

A mai világ messze eltért az isteni zenétől. A lélek világát szolgáló célja helyett technikai virtuskodássá fajult. Így mindennek éppen az ellenkezőjét érte el. Beteg, alvó lelkülete már-már a mind erősebb hatásokat sem érzi. Addig távolodott a finom zenétől, míg végre az autó-tűlök is bekerült „szalonképes“ hangszerei közé. Az angyalok énekétől lezuhant a bagoly huhogást és állati rőfögő hangokat utánzó zeneművészetre. De az ily zene eltévesztette létjogosultságát, mert nem képes létrehozni a lélek békességét, nem tudja visszavinni az elszakadt lelket Istenéhez. A teremtés célját, csak a megszentelt Sión-dallamok vihetik véghez. Hála Istennek, már e téren is derengeni kezd, mindég többen vannak, akik óhajtván kérik: „Énekeljete nekünk a Sion-énekei közül!“

Az ének és a zene a gyülekezeti és az ifjúsági műben kiváló szolgálatot tesz. Ifjúságunkat, gyermekeinket tanítsuk e szép tudományra. Ha pedig már tanultunk, fejlesszük e képességeinket minél tökéletesebbre, az isteni szolgálatra.

Fridrich J.

„Ha térfi vagy légy férfi
Legyen elved, hited
És ezt kimondd, ha mindjárt
Véreddel fizeted.
Százszorta inkább éltedet
Tagadd meg, mint magad,
Hadd vesszen el az élet, ha
A becsület marad.“

(Petőfi S.)

gyült testvéreket. Azután elkezdődött az ünnepély. Először vagy 20—25 fehér ruhában öltözött gyermek, utánuk az idős testvérek kor szerint vonultak be a gyülekezetbe. Elöl a 87 éves Tivadar testvérnő, azután a 84 éves Laciák testvérnő, utána a 82 éves Bartha testvérnő, azután a 74 éves Zavecki atyánkfia, majd Skultéty és Szabó testvérnők, kik 70-70 évesek. Mialatt a bevonulás tartott, a gyűl. zenekara a „Hanyatlak a nap az égen” c. énekünket játszotta. Azután a 13 sz. közös énekkel dicsértük az Urat. A gyülekezet felszentelt vénje, Debrecenyi S. atyafi imádkozott. Az üdvözlő beszédet Greiner t.nő mondta. Michnay Klárka jól sikerült szavalatot mondott. A költemény címe: „Az ősz” Ezután „Ha komor felhők” c. quartett következett. Majd Porcsin Imre I. éves reál isk. növ. „Szeress amig lehet.” c. költeményt szavalta. A gyermekkar „Isten szeretet” c. énekünket 3 nyelven — magyar német és néger nyelven énekelte két hangon. Majd az erre a célra készített gyönyörű és mély tanítást nyújtó párbeszéd következett, melynek c. „Tavaszi, nyári és őszi az ember életében.” A szereplők kitűnően adták vissza szerepeiket. Ezután Nagy Olga szavalta el: a „Miatyánk” c. költeményt igen nagy hatással. A szavalat után egy programon kívüli szám következett. Az Úr Lelkétől felindítva a 84 éves Laciák testvérnő felállott és elénekelte a „Bemegyek szent templomodba” c. ref. zsoltárt. Ezután Delizotti K. atyafi szóló éneke következett, melynek címe: „Az anya imája” Azután az ünnepi beszéd következett, melyet alulírott tartott. Kiemeltem a beszédben azt, hogy az öregségben az érzéki a testies gondolkozású ember nem lát mást mint átkot, gyöngeséget kedvtelen hangulatot, reszkető tagokat, fátyolozott erőtelen hangokat, meghomályosodó szemeket, őszülő színét vesztett haját, bizonytalan járást és meggörbedt testet. Csak annyit lát, hogy elhervadt, elveszett, az életnek minden szépsége. És mert csak ennyit lát, ezért nem tiszteli a vén embert. Mi azonban, kik lelkiek vagyunk Isten drága áldását látjuk az öreg életében és gyülekezetében is ezáltal megnyilvánulni. Példb. 16, 31 szerint az öregség szép ékes korona. Egy becsületben és önmegtartóztató életben eltöltött idő bizonyossága. Példb. 20, 29. szerint az ősz haj az ember legszebb disze. Isten, ha átkot mond egy családra, vagy kö-

zösségre, úgy ott találjuk az átkok között, hogy az ellenség nem tiszteli a vén embert. V. Móz. 28, 49. 50. II. Kron. 36, 12. Egy család életében is a legszörnyűbb isteni átok, amikor vén korig senki sem jut el. I. Sám. 2, 31. 32. Isten célja az volt mindig, hogy a vén embert tiszteljék, s nekik mindig adjuk meg a kettőzött tiszteletet. III. Mózes 19, 32. Jól teszi Isten minden gyermeke, ahol a családban és valahol a közösségben öreg van, ha ápolja és gondozza azokat, mert ez igen tetsző dolog Isten előtt. Nehogy, mint Jákób is magát kifejezi I. Móz. 42, 38. versben, fejüket buba borítva bocsássák koporsóba. Így mi az öregekben Isten felénk áradó gazdag kegyelmét is látjuk, kik a 90 Zsolt. szavai szerint beérnek az emberi élet végső határáig, 70 vagy 80 évig. Még vén korban is gyümölcsöző fák. 92 Zsolt. 13.

Ezután a gyülekezet nevében kézfogással és egy-egy igével köszöntöttem idős testvéreinket, mialatt a gyülekezet III. Móz. 19, 32. verseit betöltötte; tiszteletének kifejezéséül állva hallgatta ezt végig. Ezután Bojtár J. né és Bodnár I.-né testvéreink a gyülekezet nevében és a Tábea csoport nevében meleg, szeretlettől fakadó szavak kíséretében szép virágcsokrokat és ajándék-csomagokat osztottak szét.

Kovács K. aty. 4 éves kisleánya áldást kért Istentől az ősz fejekre, majd a 17 számú ének 1 versének eléneklése és alulírott imájának elhangzása után a mindanyunk számára oly áldásos ünnepélyünk véget ért.

Adja az Úr, hogy Isten népe között ezek az érzések és indulatok növekedjenek Isten dicsőségére.

Michnay L.

A tíz éves farmosi gyülekezet.

Tíz év nem hosszú idő, de az Úr rövid idő alatt sokat és csodákat is tesz. A legnagyobb csoda a bűnös ember megváltása. Azért adta az ő szent Fiát és azért adja még ma is az ő szent evangéliumát. Hogy hogyan ismerték meg tíz évvel ezelőtt Farmoson az igazságot és hogy mit tett az Úr ezen rövid idő alatt, arról akarok most beszámolni.

Még 1918-ban dolgozott azon a vidéken egy könyvevangélista. Az illető könyvevangélista, aki nem a gyülekezethez tartozott, Farmoson nagyon kedves lelkekre talált, akiket az

A farmosi gyülekezet összes tagjai. A cimbalom előtt ül Tóth atyafi, a cimbalom bal sarkánál pedig a gyülekezet vénje Urbán atyafi, mellette pedig a gyülekezet pénztárosa.

őrálló mozgalomhoz vezetett. Azon kedves lelkek azonban csakhamar külömséget tudtak tenni az Úr gyülekezete és a szakadár mozgalom között és így munkást kértek tőlünk. Michnay atyafi ment ki nyilvános előadásokat tartani, melynek eredményeként 1925 január elején az első négy lélek lett megkeresztelve. (Meg kívánom említeni, hogy azon könyvevangélista is visszajött a gyülekezetbe és még ma is dolgozik az Úr művében.)

A négy tag közül nagyon lelkesen dolgozott a kedves Urbán Ilonka testvérnő és még azon év áprilisában ismét négy lélek fogadta el az igazságot. A gyülekezet lelke, a fent megnevezett testvérnő, később külföldre távozott, így egy kissé lassabban fejlődött a gyülekezet. 1927-ben egy lélek, 1928-ban három lélek, 1929-ben hét lélek tért meg. A kedves testvérek most nagyon buzgón imádkoztak és nagy lelkesedéssel kezdtek dolgozni és az áldás nem is maradt el. 1930-ban 12 lélek keresztelkedett meg. 1931-ben hat lélek, 1932-ben öt lélek és 1934 első felében ismét hat lélek. Így tíz év alatt egy nagyon kicsiny községben 47 lélek lett az Úrhoz vezetve. Hogy a gyülekezet nagyon egészséges, mutatja az is, hogy tíz év alatt csak négy tag lett kizárva, másik három elköltözött; így a jelenlegi tagszám 40.

Megemlítem még, hogy a gyülekezet fennállásának tizedik évében munkást is adott a műnek, a kedves Vankó Mihály atyafi személynében. Urbán Mihály atyafinak, aki csaknem kezdettől fogva vezetője a gyülekezetnek, nagy segítségére van Tóth István atyafi. Az ő

költői és zenei képességével, nemcsak könnyebbíti a gyülekezet vezető helyzetét, de nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a gyülekezet ily friss és eleven.

Tóth atyafi költeményéből megjelent már egy az „Advent-Hirnökben”. Legyen szabad itt egy további közölni, amely azon régi cimbalomról szól, amelynek kísérete mellett a gyülekezet oly nagyszerűen énekel.

Az öreg cimbalom.

Hangszer vagyok én, ezt ti jól látjátok,
Külömböző hangjaimat mindnyájan halljátok.
Sokat beszéltem én már e világ népének,
De most akarok valamit mondani tinéktek.

Habár egy rozoga tárgy vagyok is én,
De karjaim öreg' s időm igen vén.
Hatvan éve elmúlt, hogy mindig szolgálok,
Az is elég csoda, hogy így is állok.

Ezen idő alatt sok viszontagságom volt,
Már sokat gondoltam, hogy az életem is holt.
Látszólag fiatalságom vidámságban töltöttem,
S ha végignézek éltemen, mégis sokat szenvedtem.

Az ütések miatt hangjaimat egészen kiadtam,
S tudva ezt az emberek, fizettek gonosszal.
Mikor az ő kedvük tetőfokra hágott,
Az én testrészem a szesztől majd elázott.

Hangszálaimat a rozsdá fogta tőle,
Sokat gondoltam rá, hogy szabaduljak tőle.
El is jött az nemsokára,
Több gazdáim közül az egyik végre megtalálta.

Aki maga is megunta ezen vidámságot,
Nem látva, benne semmi boldogságot.
Ezért most engemet egy új nyelvre tanított,
S minden, ami régi, attól megtisztított.

Bár tagjaim mind az, ami régi,
De megcsalódik, aki a külsőt nézi.
Szavaim újultak meg új melódiákra,
Amivel eljutottam teljes szabadságra.

Látod, hogy nekem min kellett átmenni,
Neked ezt ember mennyire kell értékelni.
S ha idős vagy mint én, mégis megújulhatsz,
Ha megújul nyelved, mégis boldogulhatsz.

Az újn nyelvű ember tud új hangokat adni,
Csakis evvel lehet Istent magasztalni.
Azt kívánja az Úr teremtményeitől,
Hogy sugározzon arcod a szép énekléstől.

Ezért most mindketten
Új éneket mondjunk,
A szeretett Jézusnak
Szívvel hálát adjunk.

Áldja meg az Úr a jubiláló farmosi gyülekezetet, hogy a második évtizedben még több lelket tudjon az Úrhoz vezetni. A mostani tagokat pedig tartsa meg az Úr az Ő kegyelmében az örökélet számára.

Murányi Á.

Jost Hulda testvérnő Magyarországon.

A kedves Jost Hulda tvnőnk nov. 2-11-ig tartózkodott Magyarországon. Ezen idő alatt tárgyalt Bpsten a hivatalos körökkel a jóléti munka érdekében. Azonkívül a következő gyülekezetekben jelent meg és tartott beszédet a jóléti munka fontosságáról: November 3.-án, szombaton d. e. és d. u. Budapest „A” ban. A délutáni előadásához összejöttek az összes bpesti gyülekezetek a kápolnában és mindenki nagy érdeklődéssel és megértéssel hallgatta érdekes fejtegetéseit. 7.-én utazott Miskolcra, ahol a testvérek őt nagy szeretettel fogadták. Az ő ottani előadása is nagy megértésre talált. 9.-én leutaztunk Békéscsabára. Ott is szívélyes fogadtatásban részesült. Szombaton d. e. együtt volt a két csabai gyülekezet és Gyuláról is jelen voltak néhányan a kedves testvérek közül. Itt nagyon érdekesen fejtegette Jost tvnő a nő hivatását az adventi műben. Mindenki meggyőződött arról, hogy testvérnőinkre nagy feladatot bízott az Úr.

7.-én szerdán d. e. a munkásgyűlésen is beszélt az egybegyűlt munkásokhoz. Mi prédikátorok is meg vagyunk győződve arról, hogy a kedves testvérnőink a jóléti munka által nagyon is hozzá járulhatnak ahhoz, hogy az Úr Jézusnak az országa minél hamarább eljőjön. Azért áldja meg az Úr a k. Jost H. tvnő munkáját és mindazon tvnőket nagyon gazdagon, akik a jóléti munkában tevékenykednek.

Murányi Á.

Jóléti ünnepélyek.

Már hetek óta dolgoztak szorgos kezek a Budapest „A” gyülekezet kicsiny tábea-szobájában. Mindenki észrevette, hogy a jóléti csoport egy nagyobb kiállításra és egy szép ünnepélyre készül. Végre eljött a dec. 2-dika, a kiállításnak a napja. A kedves Zauner testvérnő, a jóléti csoport vezetője igazán dicséretet érdemel azon sok szép munkáért, amit ott

a kiállításon látni lehetett. Mi azonban nem dicsérni akarjuk a k. tvnőt, hanem az egek Urát arra kérni, hogy áldja meg őt és kedves munkatársait gazdagon, hogy cselekedeteik szerint elvehessék az örökélet jutalmát.

Este 6 órakor kezdődött meg a nagyon jól sikerült ünnepély. Az ifjusági csoport nagyon gondosan állította össze a szép és változatos programot. A párbeszéd, a szavatok és az ünnepi beszéd arra serkentették a kedves megjelenteket, hogy mindenki tegyen valamit a szegények nyomorának enyhítése érdekében. A szép zeneszámok is mintha csak azt akarták volna kifejezni; tedd, de örömmel!

Nemcsak az ülőhelyek voltak foglaltak, hanem nagyon sokan álltak is. A kiállított holmiból 377.25 P. volt a bevétel, adakozásban pedig 40.12 P., összesen 417.35 P. gyűlt be.

Érezni lehetett, hogy mindenki a legjobb benyomással távozott el a szép ünnepélyről és sokáig fog örömmel visszagondolni mindazon szépre és jóra, amit hallott és látott. Az Úr pedig áldja meg továbbra is ezen tevékeny jóléti csoportot örömmel és munkakedvel, hogy a jövőben még többet tehessen, a szegényekért.

Az Úr mindenütt tevékenységre szólítja fel népét. Ma már annyira ismerik az adventi népet, hogy szívesen látják tevékenységét kint a világban is. Pestszentlőrincen is szívesen bocsátották rendelkezésünkre december 9-én az állami lakótelep kulturházát, egy jóléti estélyre. A pestszentlőrinci testvérek nemcsak sokat imádkoztak az est sikeréért, hanem szorgalmasan is előkészültek rá, Az áldás nem maradhatott el. A meglehetősen nagy terem a zsűfolásig telt meg. A szép jövedelemből a kedves testvérek ruhaanyagot akarnak vásárolni, a ruhákat karácsonyig elkészíteni és azokat az állami telep szegényei között kiosztani. Így megint alkalmat ad az Úr a jócselekedetek által is bizonyosságot tenni az Ő igazságáról.

Murányi Á.

Úrna-gyűjtések.

5. Mózes 28, 10-ben azt olvassuk: „És megérti majd a földnek minden népe, hogy az Úrnak nevéből neveztetel.” Amint az akkori időben megismerték az Úrnak népét, úgy kell, hogy megismerjék azt most is. Megismerték a törvény megtartásáról (2. Móz. 26, 2. 3.) és arról, hogy

a szegényekkel jót tett (2. Móz. 19, 10.) Ugyanarról kell, hogy megismerjenek bennünket is, mint Isten gyermekeit. Az alábbi néhány sor tegyen arról bizonyosságot.

Szept 3.-án kaptunk a budapesti „Siketné-mák Elnökségétől” egy levelet, amelyben felkérnek bennünket, hogy legyünk a segítségükre az ideai úrnagyüjtésüknél. A levélben a következő szavak találhatók: „Minket az Isten hozott össze önökkel, akik Krisztus áldást és lelki boldogságot hozó tanításai nyomán őszinte lélekkel, szerető szívvel segítik a szerencsétlen embertársaikat. A mélyen tisztelt felekezetnek megértő emberbaráti támogatásáért intézményünk hálás köszönetét tolmácsolom. Jézus Krisztus nyomdokain haladó munkásságukra az Isten bőséges eredménnyel jutalmazó áldását kérjük. stb.” Vajjon nem felel-e ez meg a fent idézett ígéreknek?

Örömmel vállaltunk el 20 urnát és a kedves bpesti tvrek a rossz időjárás dacára, nagy lelkesedéssel és kitartással gyűjtötték a filléretket a perselyekbe. Az Úr oly gazdagon megáldotta munkánkat, hogy a mi 20 urnánknál nagyobb lett az eredmény, mint a többi hatvannál. Ezen áldás a mi szegényeinkre is kihatott, mert a siketnéma intézet 141 pengőt juttatott a mi szegényeinknek is. Ezen összeg aszerint lett elosztva gyülekezetenként, ahogyan a gyülekezetek dolgoztak. Itt is megvalósult az a régi igazság, aki mással jót tesz, magával tesz jót.

Hasonlóképen számol be Greiner tnvő a miskolci urnagyűjtésről is. Jost Hulda tnvőhöz intézett levelében többek között a következőket írja: „Célunk 220—P volt. Mikor az urnák tartalmát kiszórtuk az asztalra és megpillantottuk a sok réz-pénzt, attól féltünk, hogy célunkat nem értük el. Midőn azonban a két hivatalos kiküldött jelenlétében a pénzt megolvastuk, a végösszeg 306.—P-öt tett ki. A jelenlévő hölgyek csodálkozásuknak adtak kifejezést, a polgármester felesége pedig köszönőszavak kíséretében átkarolta és megcsókolta csoportvezető testvérnőnket. Azt kérdezték tőlünk, hogyan tudtuk ezt az eredményt elérni, mikor a többi 11 nőegylet együttvéve csak 505.00 P-öt gyűjtött? Alkalmunk nyílt az Úrnak adni a dicsőséget.”

Vajha egyre jobban megértenénk elhivatásunkat, hogy Krisztus gyermekeihez méltón végzván irgalmassági munkánkat az Úr gazdagon megáldhasson bennünket! *Murányi Á.*

Tulaszevszky atyafi küldte ezt a képet, melyen az árvíz sújtotta városrész látható. Atyánkfia megemlíti, hogy misszióknak épületeiben a hatalmas árvíz semmi kárt nem okozott.

Tulaszevszky atyánkfia

üdvözetét küldi Perzsiából az összes magyarországi testvéreknek. Levelében, miután megemlékezik egy nemrég átélt hatalmas árvíz-katasztrófáról, többek között a következőket írja:

„Ha tekintetbe vesszük azokat a nehézségeket, melyek között testvéreink Perzsiában dolgozni kénytelenek, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy az Úr megáldotta tevékenységünket. Az utolsó évnegyedben 27 lelket kereszteltünk meg: örményeket, asziriákat, zsidókat, egy mohamedánt, és egy észtet. Többnyire ifjacról van szó, ami azért is örvendetes, mert soraikból várhatjuk a munkások számának kiegészítését. Természetesen nagyon ügyelünk arra, hogy kereszttségük indítórúgója az örök élet, ne pedig ideigvaló érdek legyen.”

„December végén lesz öt éve annak, hogy Magyarországot elhagytuk . . . Tegnap este hallottam azóta először a bubapesti Rádiót. Ünnepeyes óra volt az számunkra, mikor a magyar szót és zenét hallhattuk — és néhány pillanatra eltűnt előlünk Perzsia a maga fájdalmával és csapásaival — és erőt vett rajtunk a honvág.”

Miután T. atyafi néhány érdekes tapasztalatot is említ levelében, melyekből, kitűnik, hogy az evangélium átalakító ereje Perzsiában is ugyanúgy működik, mint nálunk — a következő kivánsággal zárja levelét: „Az Úr áldja meg és adjon előhaladást a magyarországi művének!”

Könyvevangélista gyűlések.

Az elmúlt esztendő október havában sok áldásban részesítette az Úr a könyvevangélista sereget, amennyiben a kedves Bőx testvérünk jelenlétében Budapesten, Miskolcon, Bcsabán, Kaposvároán és Sopronban az örömteljes vizionlátáson kívül sok hasznos tanításban volt részünk. A kelet területi gyűléseknek különös értéket az kölcsönzött, hogy a multbun olyannyira lecsappant könyvevangélista sereg nemcsak megszaporodott, de az új jelentkezők még nagyobb táborrá dagasztották az élharcosokat. Habár ezen gyűlések sok személyes örömet is nyujtanak, mégis nem csak ebből a szempontból jöttünk össze, hanem, hogy egymás gondolatait, tapasztalatait kölcsönösen kicserélve, alkalmasabb, körültekintőbb és eredményesebb munkát végezhezzünk a jövőben, úgy a forgalom, valamint a lélekmentés terén. Ezt, legyen hála az Úrnak, alkalmunk volt már az októberi jelentésekből is tapasztalni, amennyiben dacára annak, hogy a gyűléseken eltöltött idő hiánya kihatással szokott lenni az eredményre, ez alkalommal a nyert erő és buzdítás behozta ezt olyannyira, hogy jóval túlszárnyaltuk az előirányzott célt. Gyűléseink kiemelkedő része a kedves Bőx testvérünk által tartott veífitettképes előadásaink voltak, amelyek Pál apostol misszióútjának munkahelyeit mutatta be. Többek között láttuk azt a még ma is létező oltárt, amelyet apostolok cselekedete 17, 23-ban találunk feljegyezve és amelyen a következő felírás olvasható: „Ismeretlen Istennek“. Tárgyának fő gondolata ez volt. „És lesztek nékem tanuim.“ (Ap. csel. 1, 8.) Ezen gondolattal kapcsolatosan néhány szép tapasztalatát is közölte velünk, melyek közül az egyik a következő: „Németország egyik városában tartott könyvevangélista gyűlés alkalmával szállodában voltam megszállva, midőn szobámban vacsorámat elfogyasztottam, rövid időre a friss levegőre kívántam menni, a folyósón végighaladva a nyitott ajtón keresztül egy kisasszonyt (szállodai alkalmazott) láttam vacsorázni. Jó étvágyat kívántam neki s e közben tekintetem az asztalán fekvő fekete könyvre esett. Minthogy barátságosan megköszönte jókívánatomat, a könyv iránt érdeklődtem. Kérdésemre azt felelte; Ez az én Bibliám! Ön Bibliát is szokott olvasni? — kérdeztem. Nekem is van! — foly-

tattam én. A kisasszony csodálkozva nézett rám, közben megjegyezte: Szokallan előttem az oly szállodai vendég ki Bibliát is hord magával. Nem is egy, de kettő van nálam, mondtam neki, jöjjön csak majd megmutatom. Erre szobámba vezettem és egy Menge fordítású német Bibliát mutattam neki, melyet kölcsön kért tőlem, ottartózkodásom idejére. Szívesen tettem. sőt még egy folyóiratot a „Jézus-hoz vezető út“ című könyvvel együtt is kölcsön adtam. Miután sétából visszatértem, ajtómon kopogtatott, kérve, nem-e volnék szíves még egy folyóiratot adni, ugyanis az előbbi egy előkelő úriember meglátta nála és mindenáron, elvitte. Minthogy abból több nem volt nálam egy aratási lapot adtam neki, azzal a megjegy-

Felülről lefelé: Sopron, Kaposvár, Miskolc és Bcsaba tanfolyamain résztvevő könyvevangélista testvérek.

zéssel, hogy az ezért járó összeg misszió célt szolgál. Elvitte azon szándékkal, hogy az illető úriembernek eladja. Ez sikerült is és örömmel hozta nékem a pénzt. Mielőtt elutaztam volna, a Bibliám visszaadása alkalmával megjegyezte: „Tudja kedves Böx úr, hogy a szombatot kell ünnepelni? Honnan tudja ezt, kérdeztem? A Bibliából, — válaszolta ő, és el is határoztam, hogy olyan állást keresek magamnak, ahol a szombatot is megünnepelhetem, sőt egy ilyen már kilátásban is van, holnap megyek az új helyet lekötni. Közben ezt mondotta, kért, hogy adjak néki azokból az iratokból elterjesztés céljára, amiből már alkalmam volt annak az úriembernek is eladni és további kérése az volt, hogy imádkozzék a szombattal való állásának elnyerése sikeréért. Másnap lelkesedve jött hozzám, megköszönve az imát, melyet siker koronázott. Feleségemmel levelezést folytat és ma már, legyen hála az Úrnak, közösségünk tagja és hálás azért a közreműködésért, amelyet érdekében tettem.“

Ebben is bizonyosságát látjuk annak, hogy az Úr nem hagyja azoknak fáradozásait gyümölcstelenül, akik néki tanui.

A kedves atyafi még sok más ehhez hasonló szép tapasztalatot mondott el, mely mindnyájunknak felbuzdulására szolgált. Ezzel nemcsak a könyvevangélisták részesültek különös áldásban, hanem a szép számmal összegyűlekezett testvérek és idegenek is. Legyen az Úrnak ezért az alkalomért is hála, amelyet lelünk és egész lényünk megerősítésére nyújtott.

Tóth Gy.

Közel a célhoz.

Carey Vilmos 1792. május 31-én a következőket mondotta a nottinghami konferencián: „Várj nagy dolgokat Istentől és vállalkozzál nagy dolgokra Istenért.“ Mi is nagy dolgokra vállalkoztunk az Úrért, az idej A. H. munkával. A cél elég magas, de hála legyen az Úrnak, hogy a kitűzött összegnek kb. háromnegyed része már befolyt. De ne érzük-e el célunkat teljesen? Az Úr, aki eddig segített, tovább is akar segíteni, csak még egy kis bátorság, még egy kis odaadás, még egy kis munka. Minden kedves Testvérünk tegyen még valamit és célnál leszünk.

Buşch M. atyánkfia a Keleteurópai Divízió

belmisszió titkára a következőket írta nekem: „Nem tudom van-e tudomásod azon eredményről, amit az amerikai testvérek értek el az idej aratási hálaadó mnnkában? 1934. nov. 9-ig 117.369 dollárral többet értek el, mint tavaly ugyanazon időig. Összesen elértek 488.651 dollárt. Igazán örülünk, hogy a mi kedves amerikai testvéreink oly jó munkát végeztek misszióterületeink érdekében. A misszionárius testvérek meg lehetnek győződve arról, hogy testvéreik az Úrban mindig segítségükre fognak sietni.“ 2. Kor. 8, 8.

Mit szölünk azon szép eredményhez kedves magyar testvéreim? Tudom annak valamennyien örülünk, hogy az amerikai testvérek a célnál fél millió pengővel többet hoztak össze az Úr munkájára! Mi pedig a tavalyhoz képest nem tudnánk három-négyszáz pengővel többet felhozni? Ha Carey szelleme tölti be szívünket és ha nagy dolgokat várunk Istentől nagy dolgokra fogunk vállalkozni Istenért, és akkor biztosan elérjük célunkat. „Imádkozzál a célért és dolgozzál érte!“ Murányi Á.

Dr. Somogyi testvérünk ügye.

Közösségünk minden tagja nagy örömmel értesült annak idején arról, hogy a baptista szövetség országos elnöke nyíltan bejelentette az adventista gyülekezethez való csatlakozását. Félreérthetetlen szavakkal tett bizonyosságot mintegy 500 ember előtt a jelenvaló igazság főbb pontjairól: a szombatról, Krisztus eljövételének közelségéről, a lábmosásról és az adventi mozgalom isteni eredetéről.

Időközben azonban erős támadások és súlyos szemrehányások arra készítették, hogy a baptista egyházzal megszakított kapcsolatait újból felvegye és tovább is ápolja. (Jel. 12, fej.)

Mindezek ellenére bízunk abban, hogy Dr. Somogyi testvérünk, valamint k. felesége, erőt fognak nyerni a magasságból az egyszer már felismert igazságok követésére is.

Naptár a reggeli dicsérettel, 1935 évre,

megjelent. Gondot fordítottunk arra, hogy a megnagyobbodása dacára, ára a tavalyinál olcsóbb legyen. A tetszetős kiállítású könyvecskét 70 f-ért hozzuk forgalomba. Reméljük, hogy nemcsak ifjúságunk, hanem gyülekezetünk minden tagja beszerzi.

Szemelvények.

A Bibliatársulat legutolsó hivatalos közlönyéből: Az elmúlt évben majdnem 11 millió példány Szentírást terjesztettünk a világ minden népe között . . . Magyarországon 60.000-en felül van az elterjesztett Bibliák száma. 1811 óta összesen 4.107.037 magyar Bibliát és biblia részt hoztunk forgalomba. (A jetentésben érdekes számítás van arról, hogy az elmúlt 123 év alatt csak minden 20-dik protestáns magyar ember jutott teljes Bibliához. Ez mutatja, hogy mily sok még a teendő. Szerk.)

Az elmúlt évben az új fordítások száma 11 volt, mellyel a fordítások száma 678-ra emelkedett. (Vannak más bibliatársulatok is: ezekkel együtt jelenleg 936 nyelven van ki nyomtatva a Biblia. Szerk.) Ebből 9 esik Afrikára, egy Európára, és egy Óceániára . . . külön meg kell emlékezni a búrok Bibliájáról, melyen a fordítók 10 évig dolgoztak, míg végre a múlt év tavaszán megjelent . . . Feltűnően nagy az eladott példányok növekedése Japánban és Kóréában. (1.200.000!) Egy tókiói tanár kijelentése szerint Japánban a könyvek közül a Bibliából fogy a legtöbb.

A Biblia tibeti nyelven. A legelzártabb misszióterület, Tibet számára elkészült a Biblia teljes fordítása. Francke Hermann, az első árvaház megteremtőjének egyik leszármazotja adta ki az első tibeti Bibliát. Huszonöt éven át, nemrég bekövetkezett haláláig, dolgozott ezért a nagy célért.

Egy régésztársaság kiásta a jerichói királyi palotát. A romok alatt egy kis agyag táblát találtak, amely a Krisztus előtti 1500-as évekből való és 3 sor ékírásos szöveget tartalmaz. A tábla egészen megfeketedett a nagy tűz alatt, mellyel Józsué annakidején felégette a várost. A tudósok most igyekeznek megfejteni az ékírásos szöveget.

Oroszországban a parasztság ellenállását a kormánnyal szemben leginkább az öt munkanapos rend váltotta ki. Az orosz kormány a vidéki lakosság számára már v i s s z a állította a hat munkanapos rendet, mely után a hetedik nap pihenő nap. A városi lakosság számára még érvényben van az 5 munkana-

pos hét, de a lakosság háromnegyed részére már visszazállt a régi rend.

A chikágói világkiállításon az egyházak kiállítási csarnokában kiállításra került az öskereszténység egyik legrégebb emléke, az antióchiai kehely. A színezüstből készült úrvacsorai kelyhet 1910-ben ásta ki egy arab keresztény. A kehely értéke felbecsülhetetlen, nemcsak azért, mert az öskeresztény ötvösművészet egyik legkiválóbb remeke, nem is csak azért, mert állítólag az evangéliumoknál régebb keletű, hanem különösen azért, mert Krisztus legrégebb ábrázolása látható ezen a kelyhen:

A Vatikánban légiflotta szervezését tervezik, mely 50 modern, hárommotoros repülőgépből fog állni s ezeket egyrészt a tengerentúli róm. kath. missziók szolgálatába állítják. Céljuk, hogy természeti katasztrófák, éhínség, vagy háború esetén a leggyorsabban szállíthassanak orvosokat, élelmiszereket, kötszert, vagy más segítséget oda, ahol arra a legnagyobb szükség van.

Tehetségvizsgáló laboratórium is van már. Maga a fogalom nem új keletű, mert hiszen Madách Imre „Az ember tragédiájában“ már elénk állítja a phalanster korszak tehetségvizsgáló jelenetét, ahol psychometriai és koponyatani módszerrel állapítanak meg különböző hajlamokat és képességeket. Az ember tragédiájának fantasztkumai azonban valósággá lettek, mert a fővárosban már van egy laboratórium, amelyben psychotechnikai műszerekkel vizsgálják a lelki képességeket. 15–16 éves fiúkat vizsgálnak meg a kézrengés, szemvibrálás, kérdések feladása, szövegek kiegészítése, színérzék, vérnyomás segítségével és különböző kategóriákba osztják őket.

Az Egyesült-Államokban statisztikát készítettek a gonosztevőkről, mely szerint ezek száma 400.000, azaz háromszor annyi, mint a katonaság létszáma. A bűn elleni küzdelem az országnak évente 13 millió dollárjába kerül. A bűnesetekre rávilágít, hogy évente 12 ezer embert gyilkolnak meg, 3000-et rabolnak el, 100,000 testi sértés és 50 ezer rablás történik.

Beszélő számok: A világháború 215 ezer millió dollárba került. A hadügyi költségvetés összege évenként 4 ezermillió dollár. A világ-

háboru folyamán 41 és félmillió ember halt meg, ebből 15 millió a spanyoljárvány áldozata volt. Mit lehetett volna és lehetne ennyi élet árán és ennyi áldozattal — alkotni!

A „Hilfskomitee zur Linderung der Weltnot“ legújabb statisztikája szerint 1933-ban 2.400.000 ember halt éhhalált. A nyomorúság miatt 1.220.000-en lettek öngyilkosok. Ugyanakkor az árak stabilizálása érdekében 568.000 wagon gabonát, 144.000 wagon rizst, 267.000 zsák kávé, 2.560.000 kg cukrot semmisítettek meg és 423.000 wagon gabonát használtak fel tüzelésre. A megsemmisített élelmiszerekkel az éhínségtől elpusztultaknak 67 százalékát meg lehetett volna menteni.

Az oslói diákkonferencián mondotta Dr. P. Vilder az alábbi jellemző szavakat: „Az őskereszténységnek volt egy komoly váradalma melyet elneveztek parusiának. Azt jelentette ez, hogy élt bennük a t u d a t K r i s z t u s v i s s z a j ö v e t e l é r ő l. Hitték, hogy amint eltávozott, úgy vissza is fog térni ítéletre. Ez tette szentté az életüket. Bűneiktől sokszor megóvta őket a visszatérő Megváltóra való gondolás. Mivel a visszajövetel nem történt még meg, hosszú századok elmúltával, lassan megfakult ez a várakozás. De nem tűnt el soha véglegesen. Most ismét kezd erőre kapni. Kiszámítani visszatérésének idejét senki nem tudja, de éled a világ keresztény diáksága között az a tudat, hogy Krisztus vissza fog jönni. Ez a tudat serkenti az evangélium hirdetésére a diákságot távol északon. Ki tudja mennyi idő van még a bizonyágtételre!?”

„Ha szenvedtek is az igazságért, boldogok vagytok.“ Ezen szentírási idézet szellemében közöljük az alábbi jellemző hírt, mely a kolozsvári „Ellenzék“ című napilap 1934 dec. 8-i számában jelent meg. „Január 30-ára nem mindennapi ügyben tűzött ki tárgyalást a dévai törvényszék. A vádlott Budoiu Avram nagyító görög lelkész, aki a vád szerint 1933 január 23-án mintegy 25 főnyi falusi csoporttal meg akarta gyilkoltatni Farkas Dániel petrozsényi adventista hitszónokot. A különös események a következőképpen játszódtak le: Mult év január 23-án Farkas Dániel, a hunyadmegyei kistóti községben Lázár József házában összegyűlt hallgatóságnak ismertető előadást tartott az adven-

tista hitről. Budoiu Avram görög keleti lelkész is értesült a dologról és vezetés alatt 25 falusi megrohmozta Lázár József házat. A lelkész felszólította az adventista tanok terjesztőjét, hogy azonnal takarodjék ki a községből, majd mikor ez a parancsot visszautasította, a 25 „görög keleti tanítvány“-t felszólította, hogy Farkas Dániel meggyilkolására azonnal tegyék le az esküt. Az eskütétel megtörtént. Budoiu még figyelmeztette híveit, hogy Isten előtt kedves cselekedetet fognak végrehajtani és ezután egy személyesen leadott furkósbotütéssel megnyitotta a csatát. A felingerelt emberek rárontottak Farkasra, kivitték a prédikátort az udvarra, meztelenre vetkőztették és addig verték, amíg életet láttak benne. Ezután — mint akik jólvégezték dolgukat, hazatértek. A teljesen összevert Farkas Dániel 17 napig nyomta a kórházi ágyat és amikor felgyógyult, súlyos testisértés címén bűnvádi feljelentést tett Budoiu lelkész hívei ellen. A törvényszék január 30-ára érdemi tárgyalást tűzött ki.“

Egy könyvsikerről. Kivonat Márai Sándor cikkéből az „Ujság“ 1934 nov. 25-iki számából. „A Brit Biblia Társulat, a világ legnagyobb kiadványvállalata, eljuttatta a Szentírást az emberiséghez. Nincs ma olyan nyomorult tibeti falu, nics olyan elhagyott menedékház a Himalája csúcsain, nincs olyan tengeralattjáró hajókabin, amerikai szállodaszoba, grönlandi halászkunyhó, ahol a Biblia Társulat kiadványának egy rongyos példánya ne heverne. Nézzünk bele a számjegybe, ebbe a számjegy-óceánba, s széldülünk. Kezdetben volt az Ige, s aztán, évezredekkel később, volt a Brit Biblia Tarsaság, mely eljuttatta az Igét az emberekhez. Nézzünk bele a számjegybe, s egyszerre riadtan érezzük, hogy nincs mentség többé, az Igét tudomásul vettük, megértettük, senki sem védekezhet többé a törvény nemismerésével.“

5813 öngyilkosság történt az elmúlt évben Magyarországon. Ez az óriási szám mindennél világosabban mutatja azt a nagy lelki krízist, amely ellepte egész Európát. Amikor az élet értéke is elveszik, fenéki válságba jutott minden. Nem, nem anyagi okok viszik a főszerepet s a vagyonos osztály tagjainál magasabb is a százalék Gyökértelenné és talajtalanná vált az élet. Igen érdekes, hogy az öngyilkosok grafikonjának maximuma, a 20—24 év közé esik.

V á z l a t o k

a szombatiskolai tanulmányokhoz.
1935 I. évnegyed.

1. Tanulmány. — Január 5.

Keresztelő János szülei.

Aranyszöveg: Lukács 1, 76.

- I. Előkészület Jézus eljövetelére.
 1. Jövendölés.
 1. A beteljesedés.
- II. Keresztelő János szülei.
 1. Származásuk.
 2. Zakariás szolgálata.
 3. Isten üzenete.
 4. Zakariás tapasztalata.
- III. Keresztelő János.
 1. Születése.
 2. A felőle szóló jövendölés.
 3. Gyermekkora.
 4. Étele és ruházkodása.

2. Tanulmány. — Január 12.

Megváltó született nekünk.

Aranyszöveg: Máté 1, 21.

- I. Jézus származása.
 1. Örökkévaló.
 2. A világ teremtése előtt.
- II. Jézus földi születése.
 1. Amiért e földre jött.
 2. Földi származása.
 3. Angyali üzenet Máriának és ennek hatása.
 4. Jézus neve és a jövendölések.
 5. Születési helye.
- III. Történelmi események Jézus születésének időpontjában.
 1. Népszámlálás.
 2. József és Mária útja.
 3. Jézus születése.

3. Tanulmány. — Január 19.

A pásztorok. — Jézus bemutatása.

Aranyszöveg: Lukács 2, 14.

- I. A pásztorok látogatása.
 1. Az angyalok megjelenésének hatása.
 2. Az üzenet.
 3. A mennyei seregek sokasága.
 4. A dicsének oka.
 5. A pásztorok látogatása.
 6. A pásztorok üzenete.
- II. Jézus bemutatása a templomban.
 1. Az időpont.
 2. A szülők áldozata.
 3. Simeon jövendölése.
 4. Anna prófétanő.
 5. Jézus gyermekkora.

4. Tanulmány. — Január 26.

A napkeleti bölcsek. — Menekülés. — Jézus gyermekkora.

Aranyszöveg: Zsoltár 34, 7.

- I. A napkeleti bölcsek látogatása.
 1. A napkeleti bölcsek.
 2. Miért jöttek Jeruzsálembe.
 3. Jövetelük hatása.
 4. A király aggodalma.
 5. A bölcsek isteni vezetése.
- II. Menekülés Egyiptomba.
 1. Az Úr üzenete Józsefhez.
 2. Heródes gyermekgyilkossága.
 3. Letelepedés Názáretben.
- III. Jézus gyermekkora.
 1. Felvitel Jeruzsálembe.
 2. A 12 éves Jézus csodálatos tanításai.
 3. Isteni megbízatásának tudata.
 4. Engedelmessége szüleivel szemben.

5. Tanulmány. — Február 2.

Kiáltó szó a pusztában. — A keresztség.

Aranyszöveg: Máté 3, 17.

- I. Keresztelő János.
 1. Az előhírnök.
 2. Kereszt. János feladata.

3. Üzenetének tartalma.
4. Életmódja.

II. Keresztelő János munkája.

1. Megtérésre való felszólítás.
2. Bűnös élet kárhoztatása.
3. Utalás Jézusra.
4. Különös tanácsai.

III. Jézus keresztsége.

1. A cselekmény lefolyása.
2. Isten bizonyágtétele.
3. Jézus — mint az Isten Báránya.

6. Tanulmány. — Február 9.

Jézus megkísértése.

Aranyszöveg: Máté 4, 10.

I. A megkísértetés.

1. Jézus a pusztában.
2. A három megkísértetés.
3. A Kísértő feletti győzelem eszköze.
4. A jó angyalok szolgálata.

II. A megkísértetés okai.

1. Hogy bennünket megértő főpap lehessen.
2. Hogy oltalom lehessen részünkre a kísértés idejében.

7. Tanulmány. — Február 16.

Az első tanítványok. — Csodatétel. — Templomtisztítás.

Aranyszöveg: János 2, 5.

I. Az első tanítványok.

1. Keresztelő János bizonyágtételének eredménye.
2. András missziómunkája.
3. A tanítványok elhivatása.
4. Jézus bizonyágtétele.

II. Az első csoda.

1. Jézus és tanítványai a kánaai menyegzőn.
2. Mária kérése Jézushoz és felhívása a szolgálkhoz.
3. A csodatétel.
4. A csoda hatása.

III. A templomtisztítás.

1. A templom megüszítésa.
2. Jézus kijelentései.
3. Hatalma megnyilvánulásának hatásai.
4. Jézus mindentudó volta.

8. Tanulmány. — Február 23.

Nikodémus látogatása. — Keresztelő János újabb bizonyágtétele.

Aranyszöveg: János 3, 16.

I. Az éjjeli látogatás.

1. Az éjjeli látogató.
2. Jézus felelete Nikodémus szavaira.
3. Az ujjászületés fontossága.
4. Aki az ujjászületés munkáját elvégzi.
5. Az új élet hatása. —
6. Isten végtelen szeretetének bizonyága.

II. Keresztelő János bizonyágtétele.

1. Jézus és keresztelő János munkája.
2. Keresztelő János bizonyágtétele Jézusról.
3. Keresztelő János igazi lelki nagysága.

9. Tanulmány. — Március 2.

Jákób kútjánál.

Aranyszöveg: János 4, 14.

I. Jákób kútjánál.

1. Júdea elhagyásának oka.
2. A pihenés helye.
3. A látogató.

II. A beszélgetés.

1. A kút vize — az élet vize.
2. Jézus messiási bizonyágtétele.
3. A visszatérő tanítványok csodálkozása.

III. A beszélgetés eredménye.

1. Az asszony missziómunkája.
2. Jézus küldetése.
3. Az eredmény.

10. Tanulmány. — Március 9.

Beteggyógyítás. — Jézus Názáretben.

Aranyszöveg: Zsoltár 50, 15.

I. Beteggyógyítás.

1. A királyi ember kérése.
2. Jézus megjegyzése.
3. A királyi ember igazi hite és jutalma.

II. Jézus Názáretben.

1. Szombafonként a zsinagógába ment.
2. Ésaías jóvendülésének felolvasása.
3. A beteljesedés.
4. A hivatkozás Illés tapasztalatára.

5. Naáman tapasztalata.
6. Jézus beszédének hatása.
7. Jézus első menekülése.

11. *Tanulmány. — Március 16.*

Egy szombatnap Kapernaumban.

Aranyszöveg: Ap. csel. 10, 38.

- I. **Az ördögös meggyógyítása.**
 1. A gyógyítás színhelye.
 2. Az isentisztelet megzavarója.
 3. Jézus szavának ereje.
- II. **Események Simon házában.**
 1. A beteg állapota.
 2. A gyógyítás.
 3. A gonosz lelkek ismerete.
- III. **Jézus egyéb tevékenységei.**
 1. Imája.
 2. Az evangélium üzenete.
 3. Az igehirdetés helyei.

12. *Tanulmány. — Március 23.*

A halászok elhivatása. — Gyógyítás.

Aranyszöveg: Lukács 5, 11.

- I. **Az elhivatás.**
 1. Jézus tanításának hallgatói.
 2. Tanítás a hajóból.
 3. A Simonhoz intézett felszólítás.
 4. Csodálatos halfogás.
 5. A megbiztatás.
 6. Jézus követése.
- II. **A bélpoklos meggyógyítása.**
 1. A bélpoklos bizonyágtétele.
 2. A hit győzelme.
 3. Jézus csodateftének hatása.

13. *Tanulmány. — Március 30.*

Isméltés.

Aranyszöveg: János 3, 16.

- I. **Jövendölések Jézusra vonatkozólag.**
 1. Keresztelő János prófétai üzenete.
 2. Jézus megszületése.
 3. A napkeleti bölcsek.
 4. Jézus gyermekkora.

II. **Jézus első munkái.**

1. A Kísértő legyőzése.
2. Első tanítványai.
3. Első csodája.
4. Beszélgetés Nikodémussal.
5. A számáriabeli asszony.
6. Gyógyítások.
7. A csodálatos halfogás.

J.

Halálozás.

F. hó 1-én hunyt el az Úrban szeretett munkatársunk, Négyessy István atyánkfia. Vasárnap, november 4.-én volt a temetése Pesthidegkútról, ahol a munkáskaron és hozzátartozóin kívül nagy számú hallgatóság jelent meg.

A háznál alulirott búcsúztatta el kedves halottunkat és nyújtott vigaszt munkatársainak, az édesanyának, testvéreinek és a fiatal özvegynek.

Lukács 7, 11—13. versek alapján azzal a hittel és reménnyel váltunk el kedves munkatársunktól, hogy Jézus a nagy leszámolás napján őt is vissza fogja adni az élet számára. Mi reméljük, hogy kedves munkatársunkkal ama napon Isten trónja előtt találkozunk.

A sirnál Murányi Árpád testvérünk szólott még vigasztaló szavakat a nagy gyászoló közönség előtt.

Zarka D.

* * *

Idősb. Erdélyi Ferencné testvérnő Dunaharaszlin elhunyt 58 éves korában. Temetése nov. 3.-án volt nagy részvét mellett.

Veszelouszky Gy.

„ADVENT HIRNÖK“ a magyarországi H. N. Adventisták gyülekezeti közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Felelős kiadó: Murányi Árpád

Egyes szám ára 24 fillér.

Advent Kiadóhivatal nyomdája Budapest.